

xista i per als milicians que en els sectors peninsulars lluiten per la nostra victòria definitiva.

Entre les conquestes de les hores que vivim cal comptar-hi aquesta: la radio al servei de l'ideal.

Perquè entremig de tots els seus defectes, els Partits polítics són el pensament humà en activitat redemptora. Totes aquelles tares que ens vulguin acumular els adversaris, en més evidència i exteriorització impertinent, la tindran els homes que el componen. Perquè, àdhuc en la vida quotidiana, quan l'individu entra en convivència amb els altres, procura superar les imperfeccions, amagar els vicis, per no desmereixen en l'apreci col·lectiu. Bo o dolent, un Partit sempre és superior als seus afiliats.

Una de les virtuts més preclares de l'existència dels partits polítics, és que garbella els homes i voluntàriament els situa en el lloc just on els seus sentiments, temperament i educació poden trobar ample esplanai.

Els homes poden associar-se segons moltes condicions; segons l'estatura, com en molts cossos de l'exèrcit; segons la professió, com en els sindicats; segons el punt de neixença, com fan els emigrants; cal concebre que ho poden fer segons el color de la pell, o del cabell o la forma dels ulls. Però llur actuació espiritual es limita a unes missions concretes. Associació automàtica, en la qual hi entrarà més la necessitat que l'esperit, minvarà molt l'activitat transcendent en la vida col·lectiva.

Perquè si volen superar la limitació cal que sistematitzin les inquietuds que comporten la condició física o social i eixamplin per damunt seu el pensament, i s'organitzin i disciplinin en una doctrina, en un partidisme, per a actuar sobre tots els homes. Es a dir, els cal abandonar el fet natural per a esdevenir factor social, renunciar a la unitat biològica o econòmica en recerca d'una unitat espiritual.

Només en el Partit trobarà la vida particular satisfet un sentiment d'eficàcia col·lectiva. I, com hem dit, els homes afuen vers el més afí a la seva idiosincràcia.

En aquestes hores més que en cap altra, cal que els diferents partidismes expliquin el seu cos doctrinal. No per a destriarnos i separar-nos uns dels altres els que formem el noble estol antifeixista, sinó per estructurar les coincidències i per a armonitzar les disparitats.

Perquè cal pensar que entre tots hem de crear la doctrina de la Revolució que estem vivint. Cadascú de nosaltres va brut de pols del règim anterior. A uns encara els atueix el temor als reaccionaris i conservadors que en el sedàs de la guerra civil han quedat a l'altra part de la barricada. A altres els exita la reacció violenta contra les injustícies d'aquests conservadors i reaccionaris. Hem de pensar, però, que el món que ha seguit als militars facciosos ha d'ésser anul·lat per sempre més i que una Revolució no és una compensació ni una revenja; sinó una justícia.

Per aixó són una conquesta les emissores de partit. En escampar el credo de cada sector polític, la paraula no serà motiu de polèmica ni d'escàndol, sinó ofrena ideal a la convivència de tots els que avui treballem amb sacrifici per a crear un món millor.

I com al començament, en nom de l'Esquerra Republicana de Catalunya, a tots els que aixequen un cor sagnant per a l'alliberació del poble, Salut!.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

NOTICIARI DE LA FEDERACIÓ DE BARCELONA-CIUTAT D'E.R.C.

Centre Català Republicà d'Esquerra - Districte IX - Av. Gaudí, 79

Avui divendres, dia 8, a les 10 del vespre, donarà una conferència sota el tema "ELS GASOS DE GUERRA", en el Centre Català Republicà d'Esquerra del Districte IX (Avinguda Gaudí, 79), l'oficial del cos de bombers, camarada Pau Monguió.